

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423200123
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1423200123.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patricie Skotnickej a členov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobkyne: Q. J., G. XX, D. F., zastúpená U. U. S., W..Y..R., H.: XX XXX XXX, V. Z. Q. XX, O., proti žalovanému: X. E., P. Y. X, O., o obnove konania, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 06.07.2023, č.k. 11C/3/2023-31, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému proti žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 06.07.2023, č.k. 11C/3/2023-31, odmietol žalobu na obnovu konania a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 12.01.2023 domáhala povolenia obnovy konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Bratislava IV (v súčasnosti Mestský súd Bratislava IV - pozn. odvolacieho súdu) pod sp. zn. 19C/25/2021, zrušenia platobného rozkazu zo dňa 16.11.2021, č.k. 19C/25/2021-23, a nariadenia nového pojednávania s prihladením na novozistené skutočnosti a dôkazy. Dôvodila, že Okresný súd Bratislava IV v spore spoločnosti V. O., W..Y..R.. ako žalobcu proti žalobkyni, v procesnom postavení žalovanej, vydal dňa 16.11.2022, rozsudok, č.k. 8Csp/80/2021-103, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie sumy 22.000 eur a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V predmetnom konaní spoločnosť V. O., W..Y..R.. svoj nárok odôvodnila tým, že veriteľ X. E. žalobkyni poskytol pôžičku v sume 72.000 eur na základe ústnej zmluvy o pôžičke, keď jej túto sumu previedol dňa 17.09.2018 na jej účet; keďže žalobkyňa požičanú sumu v dohodnutej dobe nevrátila, vyzval ju X.K. E. predžalobnou výzvou zo dňa 11.02.2020 na jej úhradu. Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2020 ako postupca postúpil odplatne časť pohľadávky v sume 22.000 eur na spoločnosť V. O., W..Y..R.. Žalobkyňa odkazujúc na odôvodnenie rozsudku vo veci sp. zn. 8Csp/80/2021, považovala uplatnený nárok za v celom rozsahu nedôvodný argumentujúc, že X. E. ako štatutárny orgán len vyrovnal svoj osobný záväzok voči jej otcovi, ona sa s ním nikdy ústne, písomne, či iným spôsobom nekontaktovala, od X. E., ani od spoločnosti V. O., W..Y..R.. neprevzala žiadnu sumu peňazí a neuzavrela s nimi žiadnu zmluvu o pôžičke. Zároveň uviedla, že finančné prostriedky na jej účet neposlal X. E., ale spoločnosť K. O., W..Y..R., a preto X. E. podľa nej ani nebol vlastníkom prípadnej pohľadávky, od ktorej odvíjal svoj nárok žalobca; na túto okolnosť nemala vplyv poznámka na výpise z účtu „pôžička JF“, ktorá zodpovedala iniciálam mena a priezviska pôvodného veriteľa X. E.. Ten navyše vo svojej výpovedi tvrdil, že finančné prostriedky si pre žalobkyňu požičal X. J., a teda potvrdil, že zmluvu o pôžičke neuzatvoril so žalobkyňou, ale s X. J.. Na základe uvedených skutočností súd v konaní sp. zn. 8Csp/80/2021, posúdil žalobu ako neopodstatnenú z dôvodu nepreukázania zmluvy o pôžičke medzi X. E. ako pôvodným veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom a v celom rozsahu ju zamietol. Podľa mienky žalobkyne skutočnosti zistené Okresným súdom Bratislava IV

v rámci dokazovania v spore vedenom pod sp. zn. 8Csp/80/2021 nasvedčovali tomu, že ich vykonaním by bol výsledok pôvodného konania pre ňu ako žalovanú priaznivejší; pritom tieto dôkazy nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, nakoľko, i keď existovali v danom čase, o týchto nevedela, vyšli najavo až v rámci dokazovania v spore sp. zn. 8Csp/80/2021, a preto z procesného hľadiska nezavinila, že sa s nimi súd nemohol oboznámiť. Žalobkyňa poukázala i na judikát R 6/1968, v zmysle ktorého na rozhodnutie o návrhu na obnovu konania stačí, že sa javí ako pravdepodobné, že skutočnosti a dôkazy môžu privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 07.02.2023, č.k. 11C/3/2023-14, vyzval žalobkyňu na odstránenie vád jej žaloby, konkrétne na identifikáciu žalovaného, na uvedenie i/ rozsahu, v akom rozhodnutie napádala, ii/ dôvodu obnovy konania, iii/ skutočností svedčiacich tomu, že žalobu podala včas, ako i na označenie dôkazov preukazujúcich dôvodnosť žaloby. Žalobkyňa na uvedenú výzvu súdu prvej inštancie reagovala podaním zo dňa 03.03.2023, označujúc žalovanú stranu. Ďalej uviedla, že platobný rozkaz zo dňa 16.11.2021, č.k. 19C/25/2021-23, napáda v celom rozsahu z dôvodov podľa § 397 písm. a) a b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), s tým, že v ďalšom zotrvala na skutkových dôvodoch žaloby vymedzených už dňa 12.01.2023. Za dôkazy žalobkyňa označila spisový materiál vzťahujúci sa k žalobe pod sp. zn. 8Csp/80/2021, najmä jej výpoveď, výpoveď X. E. U. X. J., ako i samotný rozsudok zo dňa 16.11.2022. Konajúci súd v tejto súvislosti konštatoval, že žalobkyňa vytknuté vady úplne neodstránila.

4. Skúmajúc podmienky, za ktorých môže pristúpiť k rozhodovaniu o žalobe na obnovu konania, dospel súd prvej inštancie, za súčasnej aplikácie § 397, § 403, § 406, § 409, § 411 ods. 1, § 413 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., k záveru, že žalobu žalobkyne je potrebné odmietnuť.

5. Konštatujúc, že lehota na podanie žaloby na obnovu konania je lehotou prekluzívnou, t.j. jej zmeškanie nemožno odpustiť, konajúci súd ozrejmil, že Civilný sporový poriadok rozoznáva tak subjektívnu, ako i objektívnu lehotu. Pokiaľ išlo o subjektívnu trojmesačnú lehotu táto začína plynúť odo dňa, kedy sa ten, kto žalobu na obnovu konania podal, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy konania uplatniť, kým objektívna lehota, ktorá je trojročná, sa odvíja od právoplatnosti rozhodnutia; preukázanie zachovania trojmesačnej subjektívnej lehoty musí preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje, t.j. žalobca. Vychádzajúc z týchto teoretických východísk dospel súd prvej inštancie následne k záveru, že žalobkyňa dodržanie subjektívnej trojmesačnej lehoty netvrdila a ani nepreukázala. Uviedla síce, že vo veci vedenej pod sp. zn. 8Csp/80/2021 vydal Okresný súd Bratislava IV dňa 16.11.2022 rozsudok a vykonal dokazovanie, z ktorého pri podaní žaloby na obnovu konania vychádzala, avšak so zreteľom na skutočnosť, že iné nepreukázala, bolo podľa mienky konajúceho súdu pri posudzovaní včasnosti žaloby potrebné vychádzať z dátumu právoplatnosti napadnutého platobného rozkazu (21.12.2021). V nadväznosti na uvedené, keď žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania dňa 12.01.2023, podala ju po uplynutí trojmesačnej subjektívnej prekluzívnej lehoty; súd prvej inštancie preto jej žalobu podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. ako oneskorene podanú odmietol.

6. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalobkyňa dôvodnosť svojej žaloby vyvodzovala z ustanovení § 397 písm. a) a b) C.s.p., ktorými bol v zmysle § 411 ods. 1 C.s.p. viazaný. Žalobkyňa však nepreukázala existenciu skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov týkajúcich sa strán sporu a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohla v danom konaní použiť, ani nepreukázala možnosť vykonať dôkazy, ktorých realizáciu nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní, s tým, že tieto môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie; všetky ňou uvádzané námietky predstavovali skutočnosti, ktoré mohla použiť už v pôvodnom konaní. Žalobkyňa dôkazy a skutočnosti v zmysle § 397 písm. a) a b) C.s.p. bližšie nešpecifikovala, odkazujúc len na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.11.2022, č.k. 8Csp/80/2021-103, z čoho konajúci súd dovodil, že žalobu na obnovu konania skutkovo opierala o právne posúdenie zákonného sudcu vyjadrené v odôvodnení predmetného rozsudku, uzatvárajúc, že žalobca (V. O. W..Y.R..) nepreukázal existenciu zmluvy o pôžičke medzi X. E. ako pôvodným veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou. Súd prvej inštancie ďalej zdôraznil, že žalobkyňa bola v pôvodnom konaní (sp. zn. 19C/25/2021) nečinná, keďže proti platobnému rozkazu zo dňa 16.11.2021, ktorý jej bol doručený do elektronickej schránky, nepodala odpor, a teda neuviedla žiadne skutočnosti na svoju obranu. Pritom všetky skutočnosti, ktoré v procesnom postavení žalovanej v konaní sp. zn. 8Csp/80/2021 produkovala a preukazovala, mohla uplatniť i v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/25/2021, ktorého obnovy sa domáha. So zreteľom na uvedené súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol i pre jej zjavnú nedôvodnosť podľa § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p.

7. A napokon konajúci súd vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa neuviedla konkrétne dôvody obnovy konania, ako ani skutočnosti svedčiace tomu, že žalobu na obnovu konania podala včas, pričom tieto vady ani na jeho výzvu neodstránila, jej žalobu odmietol i podľa § 413 ods. 1 písm. d) C.s.p., zohľadňujúc i ustanovenie § 129 C.s.p.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní úspech, nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

9. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Po sumarizácii obsahu odôvodnenia a dôvodov, pre ktoré konajúci súd jej žalobu na obnovu konania odmietol, zdôraznila, že preukázala zachovanie trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby; v nej pritom uviedla, že Okresný súd Bratislava IV vydal dňa 16.11.2022 vo veci vedenej pod sp. zn. 8Csp/80/2021 rozsudok, „v rámci ktorého bolo vykonané dokazovanie, z ktorého pri podávaní žaloby“ vychádzala. Súd prvej inštancie potom mylne vychádzal z dátumu právoplatnosti napadnutého platobného rozkazu, t.j. zo dňa 21.12.2021 ako dátumu, kedy sa mohla dozvedieť o dôvodoch obnovy konania.

10. Žalobkyňa zdôraznila, že platobný rozkaz zo dňa 16.11.2021, č.k. 19C/25/2021-23, vydal súd v zmysle § 265 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého v takom prípade vychádza len zo skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých nemá pochybnosti, najmä ak tieto vyplývajú z listinných dôkazov; o tom, že tieto žalobcom tvrdené skutočnosti neboli pravdivé a zároveň o nových skutočnostiach oprávňujúcich ju žiadať o obnovu konania podľa § 397 C.s.p. sa dozvedela až v rámci dokazovania vo veci vedenej pod sp. zn. 8Csp/80/2021 dňa 16.11.2022, podotýkajúc, že zistené skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy sa nepochybne týkali sporových strán a predmetu pôvodného konania, pričom boli spôsobilé privodiť pre ňu ako stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko okresný súd žalobu v konaní sp. zn. 8Csp/80/2021, zamietol.

11. Žalobkyňa v ďalšom nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že ako skutkové okolnosti podanej žaloby uviedla len právne posúdenie zákonného sudcu vyjadrené v rozsudku zo dňa 16.11.2022, č.k. 8Csp/80/2021-103. Mala za to, že označila celý spisový materiál vo veci sp. zn. 8Csp/80/2021, obsahujúci i iné dôkazy, najmä výsluchy svedkov, pričom i „samotný súd otázkami na žalobcu (veriteľa) preukázal, že tento uvádzal nepravdivé skutočnosti, nepredložil dôkazy a hlavne, že nebol vo veci aktívne legitimovaný“; bez úkonov súdu tieto okolnosti nemohla ani len predvídať. Podľa jej mienky existoval dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a) a b) C.s.p., pričom dôkazy a skutočnosti bližšie špecifikovala odkazom na odôvodnenie a právny záver rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.11.2022, sp. zn. 8Csp/80/2021, a tam zhromaždené dôkazy. Na uvedenom základe žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a nariadil mu vo veci konať a rozhodnúť.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne.

13. V danej veci podala žalobkyňa žalobu na obnovu konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 19C/25/2021, v ktorom vystupovala v procesnom postavení žalovanej, kým žalovaný v opačnom procesnom postavení, t.j. ako žalobca a toto sa skončilo vydaním platobného rozkazu zo dňa 16.11.2021, č.k. 19/25/2021-23, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.12.2021. Za dôvody obnovy konania žalobkyňa označila tie vymedzené v ustanovení § 397 písm. a) a b) C.s.p.

14. Hodno uviesť, že platobný rozkaz možno napadnúť žalobou na obnovu konania, ak možno dôvody požadovanej obnovy vzťahovať na predpoklady, za ktorých bol vydaný (§ 398 C.s.p.); procesné predpoklady, za ktorých súd pristúpi k rozhodnutiu platobným rozkazom, pritom vymedzuje ustanovenie § 265 ods. 1 C.s.p. Z povahy rozkazného konania ako konania skráteného, v ktorom súd nevykonáva dokazovanie, vyplýva, že dôvodom obnovy konania skončeného vydaním platobného rozkazu, ktorý nadobudol právoplatnosť, nemôže byť dôvod spočívajúci v možnosti vykonať také dôkazy, ktoré sa

nemohli vykonať v pôvodnom konaní, t.j. dôvod v § 397 písm. b) C.s.p. (k tomu aj X.K. Q. a kolektív, Základy občianskeho procesného práva, Iura Edition, rok vydania 2007, str. 428).

15. Aplikujúc vyššie uvedené na okolnosti prejednávanej veci, keď zo skutkového zdôvodnenia žaloby vyplýva, že žalobkyňa v nej argumentovala tým, že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom rozkaznom konaní, naviac, bez ich konkretizácie, je nepochybné, že použitie dôvodu uvedeného v ustanovení § 397 písm. b) C.s.p. a poukaz na nové dôkazy v zmysle § 397 písm. a) C.s.p. neprichádza do úvahy.

16. Odvolací súd ďalej udáva, že pokiaľ išlo o ostatné dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a) C.s.p., žalobkyňa nešpecifikovala konkrétne skutočnosti, ktoré mali byť predmetom konania na bývalom Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 8Csp/80/2021, týkajúce sa tak strán, ako i predmetu pôvodného konania, ktoré nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a mali pre ňu privediť priaznivejšie rozhodnutie; zo skutkového zdôvodnenia jej žaloby totiž vyplýva, že len citovala vybrané časti odôvodnenia rozsudku vydaného v označenom konaní dňa 16.11.2022, č.k. 8Csp/80/2021-103, zameriavajúc sa na to, akými skutkovými tvrdeniami spoločnosť V. O., W..Y..R.. zdôvodnila žalobu, ako sa k nej vyjadrila a čo namietala ako žalovaná a akým spôsobom okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy a následne vec posúdil po právnej stránke. Možno sa potom stotožniť s myšlienkovou úvahou a na jej základe prijatým záverom konajúceho súdu, podľa ktorého žalobkyňa v žalobe dostatočne neopísala (neuviedla) konkrétne dôvody, t.j. tie konkrétne skutočnosti, príp. rozhodnutia (dôkazy) týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a mohli znamenať pre ňu priaznivejšie rozhodnutie, ktorá okolnosť mala za následok vadu jej žaloby a bola jedným z dôvodov jej odmietnutia (§ 413 ods. 1 písm. d) C.s.p.). Naviac, aplikácia dôvodu obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) C.s.p. predpokladá, že skutočnosti alebo rozhodnutia nemohla žalobkyňa použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny. Z obsahu spisu bývalého Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 19C/25/2021, súd prvej inštancie pritom zistil, že žalobkyňa bola v konaní nečinná, keď proti platobnému rozkazu zo dňa 16.11.2021, č.k. 19C/25/2021-23, ktorý jej bol doručený do elektronickej schránky, nepodala odpor. Za tejto procesnej situácie, keď sa sama žalobkyňa v pôvodnom konaní účinne nebránila a nenamietala v ňom žiadne skutočnosti na svoju obranu, nemožno usudzovať na nedostatok jej procesného zavinenia, tak ako napokon konštatoval i súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

17. V tejto súvislosti sa napokon odvolací súd stotožnil i s názorom konajúceho súdu, podľa ktorého mohla žalobkyňa všetky skutočnosti, ktoré produkovala v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8Csp/80/2021, uviesť už v pôvodnom rozkaznom konaní (sp. zn. 19C/25/2021), a to najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Tieto sa totiž týkali primárne okolností poskytnutia finančných prostriedkov v sume 72.000 eur na účet žalobkyne dňa 17.09.2018, o ktorých mala nepochybné vedomosť už v danom čase. V nadväznosti na tieto zistenia potom konajúci súd dospel i k správne záveru o tom, že žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania oneskorene. Hodno uviesť, že pre posúdenie včasnosti podania žaloby na obnovu konania v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p. je rozhodujúce, kedy sa žalobkyňa ako strana pôvodného konania, mohla o dôvodoch obnovy konania dozvedieť, resp. ich mohla uplatniť; tie skutočnosti, na ktoré žalobkyňa v žalobe na obnovu konania poukazovala a zdôrazňovala nimi neopodstatnenosť žaloby podanej X. E. v spore vedenom pod sp. zn. 19C/25/2021, mohla zjavne uplatniť už v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 16.11.2021, č.k. 19C/25/2021-23, resp. v najneskôr v lehote na jeho podanie, t.j. do 21.12.2021, ktorý dátum súd prvej inštancie ustálil za rozhodujúci pre začatie plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty. Za tohto stavu, pokiaľ žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania dňa 12.01.2023, podala ju oneskorene, čo bolo i neskorším dôvodom jej odmietnutia konajúcim súdom v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a jeho sumarizáciou vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalobkyne proti napadnutému uzneseniu konajúceho súdu, ktorým odmietol jej žalobu na obnovu konania a rozhodol o náhrade trov konania, za nedôvodné. Na uvedenom základe preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výroku vecne správne.

19. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech a patril by mu preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, tento nárok nepriznal, nakoľko z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).